

РЕШЕНИЕ

№ 13156

гр. София, 29.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 23.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1302** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Моника Комерс-2“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], Цариградски комплекс, бл.284 до вх. А, обект 14.4, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 23-1228-001211/24.12.2023г., издадена от началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – С. З..

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. Претендират се разноски.В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – С. З. – в представена по делото молба, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.12.2023 г., около 23.35 часа, в [населено място], по бул. „цар С. Велики“ до бензиностанция „О.“, в посока изток-запад, М. И. Г. управлявал лек автомобил „А. А7“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Моника комерс-2“ ЕООД, като при

извършената му проверка било установено, че същият не притежава СУМПС. Съставен бил АУАН серия ГА бл. № 1083395/24.12.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б. "а" от ЗДвП № 23-1228-001211/24.12.2023г. от началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – С. З., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

От страните в производството не са представени допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 24-26 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 349з-4467/23.12.2021 г. на директора на ОДМВР-С. З. /лист 23 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейските инспектори в сектор ПП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от

Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неспособен водач.

В АУАН е посочено, че М. Г. е управлявала МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, без да притежава СУМПС. От административния орган обаче не са ангажирани никакви доказателства, от които да се установява по какъв начин е установено, че водачът не притежава валидно СУМПС към момента на извършване на полицейската проверка. Дори и да се приеме, че водачът не е носел със себе си свидетелството за управление на МПС, това обстоятелство не води до безспорен извод, че лицето не притежава валидно СУМПС.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да докаже, че са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, т. е че водачът е управлявал лекия автомобил, спрян за проверка, без да е правоспособен. От ответника в производството не бяха ангажирани никакви доказателства, от които да се установява, че провереното лице е управлявало МПС, без да е правоспособно.

С оглед изложеното процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Съдът констатира, че по делото е представено на пълномощно, но със същото е упълномощено лице, което не притежава юридическа правоспособност и не е представлявало дружеството в хода на съдебното производство. Липсват доказателства за договорен и съответно заплатен размер на адвокатско възнаграждение, поради което такова не следва да бъде присъждано. На жалбоподателя следва да бъде присъдена сумата от 50 лв. платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Моника Комерс-2“ ЕООД Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 23-1228-001211/24.12.2023г., издадена от началник сектор „ПП“ при ОД на МВР – С. З..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-С. З. да заплати на М. К.-2“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], Цариградски комплекс, бл.284 до вх. А, обект 14.4, сумата от 50 лв. /петдесет/, представляваща платена държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

